Я не повірю, що лиш ти одна
на світі білім, як роса, — відкрита…
Ну що простіше? — ти чекала літа,
а вранці, перед вереснем, — сумна…

На світі білім, де лягало з рук
легке, мов тіло, платття на ожину,
ну що простіше? — тінь його незриму
століттями лататиме павук.